

ת"ד 7942/07/13 - מדינת ישראל נגד חאולה תותרי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 7942-07-13 מדינת ישראל נ' תותרי
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאולה תותרי

הנאשמים

הכרעת דין

בתיק זה מיוחסות לנאשמת עבירות של אי ציות לרמזור אדום, נהיגה בקלות ראש ונהיגה הגורמת נזק. הנאשמת כפרה באישום, וראיות הצדדים בתיק נשמעו בפני בישיבות מיום 20.9.15, 8.12.15 ו- 21.2.16. בישיבות מהתאריכים 15.3 ו- 5.4, סיכמו באי כוח הצדדים את טענותיהם.

לאחר ששמעתי את העדים, התרשמתי מהם, שקלתי את טענות הצדדים וחזרתי ועיינתי בחומר שהוגש, **השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הנאשמת ביצעה את העבירות המיוחסות לה, ולפיכך אני מרשיע אותה בביצוען.**

האירוע הרלוונטי לכתב האישום הינו תאונת דרכים שאירעה ביום 3.5.2012, בכביש 85, צומת נחף. אין מחלוקת בין הצדדים כי רכבה של הנאשמת הגיעה לצומת בסמוך לשעה 7:30 בנסיעה מכיוון מזרח לכיוון מערב והתנגש ברכב בו נהג מר חילמי סוויד (להלן "סוויד"), אשר הגיע לצומת מכיוון מערב למזרח ופנה באותה עת צפונה (שמאלה). עוד אין למעשה מחלוקת כי לאחר האירוע נהדף רכבה של הנאשמת ופגע במונית אשר עמדה בצומת ובה נהג מר ג'מאל חלבי (להלן: "חלבי"), אשר ביקש לפנות לכיוון מזרח.

המחלוקת בין הצדדים היא למעשה בנקודה אחת בלבד: **מי מכלי הרכב לא ציית לאור אדום ברמזור. רכבה של הנאשמת כאמור בכתב האישום, או רכבו של סוויד.**

מר סוויד העיד בפני כדלקמן:

"באותו יום נסעתי מכרמיאל לנחף. הגעתי לרמזור רציתי לפנות שמאלה. היה אדום. הייתי ראשון. עצרתי, חיכתי עד שיתחלף לירוק, הסתכלתי ונסעתי לכיוון נחף ברמזור ירוק, פתאום אני רואה רכב עמוד 1

מכיוון ראמה לכיוון כרמיאל שנכנס בצד ימין, בכנף של האוטו, עליתי על האי, ירדתי מרכב התיישבתי ואח"כ פינו אותנו באמבולנס. אני והנהגת. אני עמדתי ברמזור שתי דקות, משהו כזה. לא זוכר אם היו מכוניות מאחורי.

ש. נסעת עם הנהגת באמבולנס?

ת. כן. אמרתי לה למה עשית את זה, כמעט נהרגנו שנינו. היא אמרה לי שהיא ממהרת לעבודה. עובדת בבר-לב. בבית החולים אמרה לי לא צריך ללכת למשטרה, נסגור את זה בינינו.

ש. מה אמרה לך לגבי חקירה?

ת. שאם יבוא חוקר תגיד לו שלא קרה כלום. נסגור בינינו".

נהג המונית, חלבי, העיד כדלקמן:

"הייתי בנסיעה מהכפר נחף בו אני גר, בירידה מהכפר הגעתי לצומת ויש שם רמזור. עמדתי לפנות שמאלה. בכביש 4 נתיבים, 2 נתיבים לכל צד. יש נתיב שמאלה שפונה לכפר. כשהגעתי לצומת היה לי אדום, בצד ימין שלי עצר רכב סיטרואן רצה להכנס לכפר, בא מכיוון כרמיאל. הוא היה עומד. אח"כ אני עמדתי ברמזור. התנועה מזרחה היתה זורמת.

באיזה שהוא שלב שהתחיל הרכב להכנס שמאלה, הגיע רכב מצד שמאל שלי, לכיוון ראמה, המשיך לנסוע ונכנס ברמזור אדום. הרכב שנכנס שמאלה תמיד יש לו ירוק. הסתכלתי גם על הרמזור, היה אדום. כשאני עומד אני רואה את הרמזור מערבה כשהפנים שלו מזרחה וראיתי שהוא אדום עוד לפני שנכנסה המכונית לצומת. חוץ משתי המכוניות האלה יכול להיות שהיתה תנועה. כשהיא באה מכיוון ראמה היתה לבד, בצד שמאל.

אחרי התאונה היא נכנסה ברכב שפנה שמאלה, הסתובבה במקום, נכנסה בתוך המונית בקצה של המונית. הכוונה לרכב שלי.

אני דיברתי איתה, ירדתי מהמונית. היא היתה עם אזניה של הטלפון שלה לידה על הכסא והאזניה בתוך האוזן שלה. התחילה לבכות, אמרתי לה תרגעי. אמרה שאבא שלה נפטר לפני כמה זמן והיא ממהרת לעבודה, מאחרת לעבודה באיזור תעשייה בר לב. לא היה לי זמן לדבר איתה, אמרה שזה מה שהיה ולא זוכרת כלום. התחילה לבכות. הלכנו לנהג השני. הוא אמר שעבר בירוק, ניסה לברוח ולא הצליח."

עד נוסף מטעם המאשימה היה מר ג'האד אבו סאלח, נוסע במונית של חלבי, אשר סיפר:

אני הייתי בדרך לעבודה, אני מתחיל את העבודה בשעה 07:30 בבוקר. נסעתי מכפר נחף לכרמיאל במונית עם הנהג שלנו. עצרנו ברמזור אדום בצומת של הכפר נחף לכיוון שמאלה, לאזור התעשייה של כרמיאל. הסתכלתי וראיתי שנכנס אוטו מצד ימין שלי באור ירוק ושמאלה רכב עצר בצד שמאל והשני היה בצד ימין שנסע במהירות. לי היה אור אדום. אני ראיתי שהרמזור לרכב מצד ימין היה ירוק. בצד שמאל שלי הסתכלתי וראיתי שתי מכוניות האחת עמדה בצד שמאל והשניה בצד ימין שהגיעה במהירות, אני חושב שהיה רכב בצבע שחור. היתה אישה נהגת והראש שלה היה למטה, היא לא שמה לב לרמזור. אני לא זוכר בדיוק איזה רמזור היה לאישה. אחרי שפגעה ברכב, פגעה גם בנו. היא יצאה מהרכב וישבה במדרכה. הלכתי אליה והיו לה אוזניות ופלאפון ביד ואמרה שאבא שלה נפטר והתחילה לבכות. היא היתה בהלם.

עדי המאשימה האחרים, לא תרמו להבהרת המחלוקת. עד ראיה לכאורה, מר **עומר קיס**, העיד בצורה מבולבלת, סתר את עצמו ולא ניתן לבסס על דבריו כל מסקנה של ממש. בוחן התאונות מר **ופיק דגש** לא יכול היה לקבוע מי מכלי הרכב לא ציית לרמזור, וכך השוטר המתנדב מר **שלום משה**, אשר הגיע למקום לאחר האירוע.

הנאשמת העידה לבדה מטעם ההגנה, וסיפרה:

"הגעתי לרמזור בביג היה ירוק, עברתי וכשהתקרבתי לרמזור בנחף גם הוא היה ירוק והמשכתי בנסיעתי וראיתי שהאוטו שבא מעכו פנה שמאלה, רצייתי לברוח ולא הצלחתי. נכנסתי להלם ולא יודעת מה קרה אחר כך. כשהיינו באמבלונס פנה אל"י נהג הסיטראון ושאל אם יש לי ביטוח. אמרתי לו שיגיד תודה לאל שאנחנו בריאים ולא ישאל שאלות כאלה. חוץ מזה לא דיברנו".

אומר מיד כי **אני מעדיף את עדותם של חלבי ובמיוחד עדותם של סוויד ואבו סאלח, על עדותה של הנאשמת**. התרשמתי כי עדותם של הראשונים מהימנה ומשקפת את הדברים כפי שהתרחשו, וזאת לעומת התרשמות שלילית בעיקרה מעדותה של הנאשמת. הנאשמת לא זכרה פרטי האירוע, או לפחות כך סיפרה, ורק חזרה על דבריה כי עברה באור ירוק. התרשמתי כי דבריה של הנאשמת הינם בגדר שכנוע עצמי ולא זכרון של ממש מהאירוע.

מעבר להתרשמות ישירה מהעדים, מצאתי כי בעדותה של הנאשמת בפני סתירות לעומת הגרסה שמסרה בחקירה במשטרה. כך בחקירה במשטרה סיפרה הנאשמת כי עצרה ברמזור בצומת הקודמת "BIG" והחלה בנסיעה לאחר שהתחלף הרמזור אולם בדיון בפני סיפרה כי עברה בשני הרמזורים באור ירוק. הסברה של הנאשמת לכך הוא שהשוטר הוא שרשם את הדברים למרות שלא אמרה אותם, ולא נתן לה לקרוא אותם, הגם שהיא אישרה אותם בחתימתה.

עוד סיפרה הנאשמת במשטרה כי "הייתה מונית שעמדה ברמזור היציאה מנחף שרצה לפנות שמאלה ולא פגעתי בו". בעדות שבפני טענה הנאשמת כי לא ראתה כלל את המונית ורק שמעה עליה בדיעבד מבעלה שהגיע למקום. מהעדויות האחרות והתמונות שהוגשו, אין חולק כי רכבה של הנאשמת פגע במונית לאחר האירוע וגרם לה לנזק בחזית. סתירה נוספת בין העדויות היא באמירתה של הנאשמת בפני כי האטה עם כניסתה לצומת ונסעה במהירות של 70 קמ"ש, כאשר במשטרה סיפרה שנסעה במהירות של 90 קמ"ש, ולא הזכירה כלל כי האטה.

אפשר ואין בכל אחת מהסתירות שלעיל כדי להביא למסקנה חותכת כי עדותה של הנאשמת אינה אמת, אולם הצטברות כל הסתירות יחד, בצירוף התרשמות כללית מעדותה והתרשמות חיובית מהעדויות האחרות בתיק מביאה אותי למסקנה שאין לתת אמון בגרסת הנאשמת.

הסנגור טען כי אין לקבל את העדויות כנגד הנאשמת עקב היכרות בין העדים. אינני מקבל טענה זו. המדובר בתושבי אותו כפר, ומעבר לכך לא בוסס כל קשר ביניהם. קביעה כי לא ניתן ליתן אמון בעדות מאחר ומדובר בעדים אשר ביניהם היכרות קלושה היא קביעה מרחיקת לכת, אשר לא מצאתי לה בסיס בתיק זה מעבר לטענות הסנגור. הסנגור הוסיף והרחיב כנגד טענות המאשימה, טענות כלליות, מרחיקות לכת תוך שימוש בביטויים שאין להם מקום (שרק חלקם נרשם

בפרוטוקול) והציג פסקי דין בהם זוכו נאשמים במקרים דומים.

אין בטענות אלה דבר. ההכרעה בתיק זה הינה עובדתית, על פי ראיות ומהימנות עדויות. אין בעבודה כי במקרים אחרים זוכו נאשמים בעבירה דומה כדי להשליך בדרך כלשהי על השאלה במחלוקת בפניי. אף אני כבר זיכיתי לא אחת נאשמים בעבירות דומות (ולדוגמא תיק 11111/06 **מדינת ישראל נ' סמרי**, תיק 7725-12-11 **מדינת ישראל נ' תאופיק אבו רומי** ומנגד הרשעתי נאשמים אחרים 3157-03-09 **מדינת ישראל נ' מונדר זיני** 4739-11-11 **מדינת ישראל נ' סעיד טרבייה**). ההכרעה בכל תיק הינה אינדיבידואלית ואינה רלוונטית לגבי תיק אחר בו הוגש אישום דומה.

שאלת תאונות בדרכים הנגרמות בצמתים מרומזרים מעוררת שאלות לא קלות, לרבות שאלות בדבר תקינות מערכת הרמזורים בעת האירוע. סבורני כי במקרה זה לא מתעוררת שאלה זו. אין המדובר אך במקרה של "נהג מול נהג" בו כל אחד מהמעורבים טוען כי עבר ברמזור ירוק, אלא שלפי עדותו של מר חלבי **הנאשמת נכנסה לצומת באור אדום**, חיזוק לעדות זאת מצאתי באי האמון בגרסת הנאשמת עצמה ובהתרשמות שלילית ממנה.

לפיכך, כאשר אני שוקל את כל האמור לעיל מצאתי כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט הפלילי להוכיח את אשמת הנאשמת מעבר לספק הסביר ואני מרשיע כאמור את הנאשמת בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום.

נקבע לטיעון לעונש ליום 19.7 בשעה 9.

ניתנה היום, 19 ב-19 מאי 2016, במעמד הנאשמת, בא-כוחה עו"ד גאנן וב"כ המאשימה עו"ד גב' מנדלוביץ.